

Sygn. akt IV KK 465/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Anna Kowal

w sprawie P. R.

skazanego z art. 216 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 lutego 2017 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 6 września 2016 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczeń o
karach za przestępstwa zakwalifikowane z art. 216 § 1 kk (pkt I.
2,4,6,8) i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu
w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P., wyrokiem z 6 września 2016 r., skazał P. R. za popełnienie 9 przestępstw na kary jednostkowe pozbawienia wolności – w tym za 4 przestępstwa określone w art. 216 § 1 k.k. na kary po jednym miesiącu pozbawienia wolności - wymierzył mu karę łączną 6 miesięcy pobawienia wolności,

której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, zobowiązał oskarżonego do określonych zachowań (art. 72 § 1 pkt 2 i 5 k.k.) i oddał go pod dozór kuratora sądowego. Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 14 września 2016 r.

Kasację od wskazanego wyroku w części dotyczącej orzeczeń o karach za przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. i o karze łącznej na korzyść skazanego złożył w trybie art. 521 § 1 k.p.k. Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 216 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu P. R. za 4 przestępstwa określone w tym przepisie kar pozbawienia wolności, mimo że w jego sankcji taki rodzaj kary nie był przewidziany, wniósł o uchylenie tego wyroku w zaskarżonej części, w tym również dotyczącej kary łącznej, której wykonanie zostało warunkowo zwieszona, i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna i z tej racji zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Niewątpliwe pozostawało, że zarówno w dacie popełnienia czynów, jak i w dacie procedowania przez Sąd właściwy przestępstwo znieważenia w typie podstawowym z art. 216 § 1 k.k. było występkiem zagrożonym alternatywnie oznaczoną sankcją karną w postaci grzywny i kary ograniczenia wolności. Sąd Rejonowy w P., wymierzając za czyny z art. 216 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności, dopuścił się zatem rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa materialnego (art. 523 § 1 k.p.k.). Stąd też niezbędne stało się uchylenie orzeczeń o karach jednostkowych za przestępstwa zakwalifikowane z art. 216 § 1 k.k.

Konsekwencją uchylenia czterech kar jednostkowych była utrata *ex lege* mocy kary łącznej (art. 575 § 2 k.p.k. w zw. z art. 568a § 1 pkt 1 k.p.k.). Trzeba wyraźnie stwierdzić, że zawarte w zaskarżonym wyroku orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary odnosi się również do każdej kary jednostkowej. Sąd Najwyższy, aprobując ugruntowaną w tej mierze linię orzeczniczą (zob. post. SN z 13 marca 2014 r., IV KK 54/14), jest zdania, że praktyka, polegająca na

zamieszczaniu przy poszczególnych karach jednostkowych rozstrzygnięć o zastosowaniu do każdej z nich dobrodziejstwa z art. 69 k.k., byłaby przejawem całkowicie zbędnego formalizmu. Oznacza to, że *in concreto* pozostałym pięciu jednostkowym karom pozbawienia wolności towarzyszą orzeczenia o warunkowym zawieszeniu ich wykonania; siłą rzeczy pozostają w mocy również zawarte w zaskarżonym wyroku orzeczenia o dozorze kuratora sądowego i o środkach probacyjnych z art. 72 § 1 pkt

2 i 5 k.k.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w dyspozytywnej części wyroku (art. 537 § 2 k.p.k.). W trakcie ponownego rozpoznawania sprawy Sąd właściwy nie powinien utracić z pola widzenia także uwag zgłaszanych w końcowych fragmentach uzasadnienia kasacji, jak i potrzeby skorzystania przy wydawaniu orzeczenia o kosztach z rozwiązania przewidzianego w art. 626 § 2 k.p.k.

r.g.